

48. Πολλά ἄλυστα ζητήματα τῆς ἡροδοτείου διαλέκτου διευκρινεῖ καὶ λύει ἡ παραβολὴ τῆς διαλέκτου ταύτης πρὸς τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ. Περὶ τῆς παρ' Ἡροδότῳ διαλέκτου ἴδε ἡμέτερον περὶ «Ἡροδότου» ἄρθρον κεφ. ΙΕ' καὶ ΙΖ'.

49. Πρβλ. Munk: Ges. der gr. Lit. κτλ. II, σ. 532. «Sie reichten (τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον), wie sich aus dem Auszuge des Photius ergibt, nur bis 321 J. und waren größtentheils aus Hieronymus geschöpft». — Δοναλδς. Ἱστορ. ἐλ. φιολογ. μετ. Βαλέτ. II, σ. 229.

50. Βιβλ. ἀνών. 92.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἡ ὀνείρολογία τῶν ὄνείρων. — Ἐσχάτως ἐν τῷ βασιλικῷ Ἰνστιτούτῳ τοῦ Λονδίνου ὁ διδάκτωρ Ρίτσαρδσων ἐποιήτατο ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου διαλέξιν «Περὶ τῆς φυσιολογίας τῶν ὄνείρων», ὁ διδάκτωρ οὗτος ἐξέφρασεν ἐν ἄλλοις ὅτι ἀπὸ πεντηκονταετίας ἤρξατο κρατῶν σημειώσεις περὶ τοῦ φαινομένου τούτου, ἔκτοτε δὲ ἐταξιδίευσεν αὐτάς. Πρῶτον, εἶπεν ὑπάρχει τὸ ὄνειρον, ὅπερ προέρχεται ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ἐξωτερικοῦ παλμοῦ, ἐνεργοῦντος ἐπὶ τοῦ ἀτόμου, ἐν τούτῳ δὲ ὑπάρχει πάντοτε ὠρισμένον ἀντικείμενον, ὅπερ ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ αἰσθητηρίου. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐξ ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως ὄνειρον. Δεύτερον εἶναι τὸ ὄνειρον ἐκεῖνο, ἐν τῷ ὁποίῳ ἄνευ ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως ἄρτι, ἐν αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ κοιμωμένου παραγόμενον, προκαλεῖ τὸ ὄνειρον. Τοῦτο εἶναι τὸ ὑποκειμενικὸν ὄνειρον. Τρίτον ὑπάρχει τὸ σύνθετον ὄνειρον, ἐν ᾧ τὰ φαινόμενα παράγονται ἐν μέρει ἐξ ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ κοιμωμένου καὶ ἐν μέρει ἐξ ἐσωτερικῆς ἐπιδράσεως. Ὁ ὑπὸ τοῦ κοιμωμένου εἰσπνεόμενος θερμὸς ἀὴρ ὑποβοηθεῖ τὰ ὄνειρα, ὁ ψυχρὸς ἀὴρ ὅμως οὐδέποτε.

Τὸ ὄνειρον τοῦ κοινωνικοδημοκρατικοῦ. — Ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμήν ὅτι πάντες ἐπαύσαμεν δαπανῶντες διὰ λόγους πολυτελείας ὅσον πλῆθος ἀνθρώπων θὰ ἔμενον ἐκτὸς ἐργασίας! Πάντες οἱ ἀνθρώποι καὶ ἀμαξηλάται καὶ οἰκιακοὶ θεράποντες, πάντες οἱ ἀρχιτέκτονες καὶ ἡ τοῦ θεάτρου θεραπεία καὶ οἱ μεταξοῦφαντουργοὶ καὶ χρυσοῦχοι καὶ ἀδαμαντοπῶλαι, πάντες οἱ καλλιτέχναι καὶ πολλοὶ φιλόλογοι καὶ ἐν γένει πάντες οἱ τὰ πολυτελῆ κατασκευάζοντες ἢ διασκευάζοντες εἶδη — ὧν ἀπερίγραπτος ὁ ἀριθμὸς — θὰ ἔμενον ἄεργοι. Τί δὲ θὰ ἐπραττον πάντες οἱ ἀπόβλητοι οὗτοι; Ὅτι διεβάζον ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀναζητοῦντες ἄλλην ἐνασχόλησιν καὶ θὰ ἠναγκάζοντο νὰ ἀναλάβωσι ἐργασίας, ὥσπερ οὐδέποτε ἔμαθον νὰ ἐκτελῶσι, νὰ ἀποβῶσι π. χ. ναῦται, ὑποδηματοποιοί, ἀρτοποιοὶ καὶ κρεπωῶλαι, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν ἐλαγίστην περὶ τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα πείραν. Τόσαυτα βιομηχανικὰ εἶδη θ' ἀνεστέλλοντο ὥστε ἡ παραγωγὴ πανταχοῦ θὰ ἐνεκροῦτο. Καὶ ἂν αὐταὶ ἀκόμη αἱ κυβερνήσεις ἐδήμευον πάσας τὰς προσόδους τῶν ἐκατομμυριοῦχων καὶ ἐχρησιμοποιοῦν αὐτάς εἰς παραγωγικὰ βιομηχανικὰ ἐργαστάσια πρὸς αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποδημάτων, πέλων, ἐνδυμασιῶν, ἀπλῶν οἰκημάτων καὶ ἄλλων πραγμάτων διὰ τὰ ἐκατομμύρια ἐργατικοῦ λαοῦ, ἐπλήρονον δὲ μισθοδοσίας εἰς ὅλους τοὺς ἐν τῇ πολυτελεῖ βιομηχανίᾳ τῶς ἐνασχολούμενους, οὐδὲν θὰ ὑπῆρχεν ὄφελος διότι ὁλόκληρον τὸ προῖον δὲν θὰ ὑπερέβαινε τὸ νῦν ποσὸν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω τὸν πλούσιον πτωχόν, ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω τὸν πτωχὸν πλούσιον, διότι οὐδὲν τὸ ὄφελος ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀπολαύσεων, ὧν εὐμοιροῦμεν. Δὲν εἶναι ποσῶς τοῦτο ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιθυμῶ. Καίπερ καταρῶμενος διὰ τῆς πρὸς τοὺς πτωχοὺς εὐσπλαγχνίας καὶ δυσφημίας τῶν πλουσιῶν, πρὶν ἢ ὅμως γνωρίσω τί ἐπιθυμῶ, κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πράγματι ποθῶ εἶναι νὰ θέσω τέρμα εἰς τὴν πενίαν καὶ νὰ ἴδω τοὺς πάντας πλουσίους. Τοῦτο

εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πράγματι ποθῶ καὶ ζητῶ, τὸ πραγματικὸν δὲ ζήτημα εἶναι τὸ τίνι τρόπῳ θὰ ἐξοστρακίσω οὐχὶ τὸν πλοῦτον ἀλλὰ τὴν πενίαν. Τὴν πενίαν μισῶ οὐχὶ τὸν πλοῦτον. Πρὸς τί λοιπὸν ἡ σταυροφορία ἐναντίον τοῦ ὑπάρχοντος ὀλίγου πλούτου; Ὅτι ἡτο παραφροσύνης ἔργον τὸ τοιοῦτον. Τὸ ἀληθές ἐστίν ὅτι ἡ πενία τοῦ πτωχοῦ συνταράσσει μου τὸν νοῦν καὶ εἰμὶ ἕτοιμος τὰ πάντα νὰ πράξω, ὅπως δῆποτε ἄτοπα, πρὸς προσωρινὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Οὕτως ἐπιθυμῶ νὰ κατασυντρίψω ἀντικείμενα, μολοντί βλέπω ὅτι τὸ κατασυντρίβειν τὰ ἀντικείμενα θὰ ἡλάττου μόνον τὴν παραγωγὴν τοῦ πλούτου καὶ θὰ καθίστα ἡμᾶς ὅλους πενестέρους. Πρὸς στιγμήν ὅμως θ' ἀπετέλει τοῦτο ἱκανοποίησιν, παιδαριωδῶς δ' ὅλως ἀπεκδέχομαι στιγμιαίαν ἱκανοποίησιν καὶ αὐτῇ ἐτι τῇ δαπάνῃ μελλούσης πενίας. Ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι παράφρωνος — κατὰ τινὰς ὅμως στιγμὰς πάντες παραφρονοῦμεν.

Ἀλλ' ἄς ἐπανεέλθωμεν εἰς τὴν λογικὴν· οὐδεμία ὑπάρχει διέξοδος διὰ μέσου τῆς βίας καὶ τῆς ἀπερισκεψίας. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι φύσει πτωχοί, μόνον δὲ ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἐπιτυχὴς βιομηχανία δύναται νὰ πλουτίσωσιν αὐτούς. Πάντα τὰ ζῶα ἐργάζονται πρὸς ἐπιτυχίαν τροφῆς καὶ ἀρύνονται πτωχὴν τοιαύτην· ταῦτόν συμβαίνει καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ μόνη ὁδὸς πρὸς τὸ καταστῆσαι τοὺς πάντας πλουσίους εἶναι ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν παραγωγικῶν μέσων. Ὅταν ὑπάρχῃ ἀρκετὸς πλοῦτος διὰ πάντας, θὰ μεινῇ ἄχρηστος, μέχρις ὅτου πάντες μετὰσχωσιν αὐτοῦ. Ἡ παρ' ἡμῶν δυσχέρεια προέρχεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν ὑπάρχει ἱκανὸς πρὸς κυκλοφορίαν καὶ κατὰ συνέπειαν διεξάγεται ἀγὼν διὰ τὸν ὑπάρχοντα πλοῦτον. Οὐδεὶς μύχεται ὑπὲρ ἀέρος ἢ ὕδατος ἢ οἰουδήποτε ἄλλου πράγματος, ἐξ οὗ ὑπάρχει ἀρκετὸν δι' ὅλους· οὕτω λοιπὸν ἅμα ὡς ἐπιτευχθῶσι μηχανήματα ἐπαρκῆ πρὸς παρασκευὴν πραγμάτων δι' ὅλους καὶ παντὸς ἀναγκαίου δι' ἓνα ἑκάστον ὁ ὑφιστάμενος ἀγὼν θὰ παύσῃ. Πράγματι ἀγνοῶ τίνι τρόπῳ θὰ παύσῃ μέχρι τῆς ἀπελεύσεως τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Τοιοῦτοτρόπως δύναται νὰ κατασταλῇ ὁ ἀγὼν τοῦ πένητος κατὰ τοῦ πλουσίου, τοῦ ἐργάτου κατὰ τοῦ κεφαλαιούχου, τοῦ ἀνδρός, ὅστις τίθησιν εἰς ἐνέργειαν τοὺς μυῖνας ἐναντίον τοῦ ἀνδρός, ὅστις χρησιμοποιεῖ τὸν ἐγκέφαλον αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι εὐεργετηθήσονται πάντες ὑπὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Τοῦτο ὅμως κаторθωθήσεται μόνον διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, τοῦ μόνου μέσου πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου. Τοῦ λοιποῦ λοιπὸν τοῦτο θὰ κηρύσω τὸ Εὐαγγέλιον.

ΚΟΙΝΑ ΝΟΜΙΜΑ

Ἡ

ΤΟ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α'.

ΔΙΚΑΙΑ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ.

Ι.

Θεμελιώδεις σχέσεις τῶν πολιτειῶν καὶ εὐπρο-
δηγορία πρὸς ἀλλήλους.

1. Πάντων τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτειῶν πρῶτιστον καὶ κυριώτατον ἦν ἡ ἰσότης, ἥτις, κατὰ τὸν Εὐριπίδην,

Φίλους αἶε φίλοις,

καὶ πόλεις πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
ξυνδεῖ τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ,
τῷ πλείονι δ' αἶε πολέμιον καθίσταται
τοῦλασδον· ἐχθρὰς δ' ἡμέρας κατέρχεται 1.

Μεταξὺ δὲ τῶν πρώτων κατελέγετο καὶ τὸ τῆς ἐλευθερίας ἐκ-
λογῆς κατοικίας, τοῦ νόμου ἐπιτρέποντος τῷ βουλομένῳ: «ἐπει-